

§. 27. *Иисусъ провозба апостолиѣ на проповѣдь.*

Отъ тамъ като излѣзе, прѣмиѣж прѣзь околны-тѣ села, като поучаваше, цѣрѣше и проповѣдваше Евангелието. И като повика дванайсетѣ си ученицы, проводи и тѣхъ на проповѣдь, като имъ даде първо чудотворната сила, и имъ заповѣда да не сж користолюбивы; дѣто приемать тѣхъ и словесата имъ, тамъ да благословѣтъ; дѣто не гы приемать, отъ тамъ да бѣгать; да сж разумны като зми, цѣломъдры като гълъбы; да сж твърды въ изгнаніята и сърчени въ бѣдствіята; да не имъ са вижда чудно, ако сжщытѣ имъ роднины и приятели гы прѣслѣдувать и охувать, когато и самый имъ учитель са охули; да не са страхувать отъ хората, които не могатъ да гы повредѣтъ, ако Богъ не имъ допусне туй; да исповѣдатъ за него прѣдъ хората че той е тѣхень учитель и господарь; да го прѣдпочитать и отъ сжщытѣ си родители повече, ако искать да бждѣтъ достойны неговы ученицы. Подирь тѣзи заповѣди приложи имъ и тѣзи заповѣди: който приема словесата ви, той приема моитѣ, той приема словесата Божии, и за туй ще приеме достойна награда. (Мат. $\bar{1}$. — Марк. $\bar{3}$. 7—13. Лѣк. $\bar{9}$. 2—6.).

§. 28. *Иисусъ насыща петъ хиляды хора съсъ петъ хлѣба.*

А Иродъ четвероначалникътъ Галилейскый като чу славата му, рече на слугытѣ си че този е Иоаннь; той е вѣстанѣль отъ мртвытѣ, и за туй прави сега толкови чудеса. — Защото Иродъ по напрѣдъ бѣше затвориль Иоанна въ тъмница, и подарь му отсѣче главата, защото го избличаваше че е зель братовата